

PLASTICSEUROPE:

100 prosent gjenvinning innen 2020

– Vi, som bransje, kan ikke lenger akseptere at verdifullt plastråstoff ender sitt liv på dynga. Dette må det bli en slutt på i hele Europa innen 2020, sa Wilfried Haensel på årets IdentiPlast-konferanse i oktober i Madrid. Og det var enda flere utfordringer som ble tatt opp eller kom til syne...

Av Peter Sundt, MepexConsult AS

Wilfried Hansel er leder for PlasticsEurope og hevdet på konferansen at verdier for over 60 mrd kroner hvert år skusles bort i Europa ved at tonnevis med brukt plast sendes på deponi. Hovedproblemet er at deponering i mange land er alt for billig og at nasjonale myndigheter ikke er villige til å satse på bedre alternativer; materialgjenvinning og anlegg som kan utnytte plasten som brensel.

EU (og resten af verden) står overfor et kolossal utfordring med at finde politiske og praktiske løsninger til at udnytte det store potentiale, som plastaffald udgør.

Miljøchef Helle Fabiansen, Plastindustrien i DK

Det var ikke bare Haensel, men hele plastbransjen som struttet av ambisjoner og planer på årets konferanse; visepresidenten i EU-Parlamentet Alejo Vidal-Quadras støttet forslaget fra PlasticsEurope.

Representanten fra EU-kommisjonen delte imidlertid ikke den samme entusiasmen!

Nesten halvparten på dynga

Selv om stadig mer av plastavfallet gjenvinnes, endte 42 prosent av alt plastavfall på deponier i Europa i 2010. Det utgjør 10,4 millioner tonn plast. Får vi i stedet gjenvunnet denne plasten kan samfunnet spare store summer og oppnå betydelige miljøgevinster; som nytt råstoff eller brensel.

Begrepet ressurseffektivitet står høyt på dagsordenen i EU. Plastindustriens forslag om et deponiforbud i 2020 ble imidlertid ansett som urealistisk av Helmut Maurer fra EU-kommisjonen. Han hadde i det hele tatt ganske liten tro på EU-landenes evne til å implementere direktiver og vilje til å følge dem opp i praksis på avfallsområdet!

Michael Topham fra Biffa, et stort privat britisk avfallsselskap, mente også forslaget fra PlasticsEurope er urealistisk, ikke minst for UK som per i dag sender omtrent 60 prosent av sitt plastavfall til deponering.

– Skal alt gjenvinnes er det behov for en infrastruktur som krever både tid og penger, hevdet Topham.

Kommunenes mann, fra organisasjonen ACR+, etterlyste klarere mål for gjenvinning og ikke minst bedre betaling fra næringslivet for den jobben kommunene gjør, les: «pengene først».

I sum, EU-kommisjonen er oppgitt over sine medlemsland som ikke gidder å implementere vedtatte direktiver, mens industrien og andre aktører er frustrert over EU mht manglende vilje og evne til å ta tak.

– Det står på politisk vilje, sa Wilfried Haensel.

Bæreposesaken som en vekker

Så lenge plasten samles sammen på skikkelige deponier utgjør den ingen miljørisiko eller utslippsfare slik som nedbrytbart avfall gjør. Plasten kan graves frem senere dersom det blir behov for råstoff.

Verre er det hvis plasten ender i naturen eller på havet. Selv om «marin littering» ikke direkte stod på programmet denne gang, ble temaet berørt av mange talere, ikke minst Bernard Merckx, styreleder i EuPR (plastgjenvinnerne i Europa). Han er for øvrig samtidig leder av plastindustriens initiativ «Wastefree Oceans» og slo et slag for dette arbeidet også. Hans budskap var og er at

▲ **Paneldebatten** viste at det finnes mange gode initiativ i Europa, men at det også er utrolige forskjeller i avfallsbehandlingen.

«materialgjenvinning redder plasten», dvs. plastens omdømme. Videre mente han at mer materialgjenvinning i Europa vil gi et stort antall arbeidsplasser.

At materialgjenvinnerne roper på mer materialgjenvinning, gjerne også et eksportforbud for plast til gjenvinning, er ikke overraskende. Mer interessant er det at råvareprodusentene og resten av plastindustrien også er proaktive, akkurat som Wilfried Haensel. Kanskje er det bæreposedebatten som har virket som en vekker for industrien. Det er i hvert fall et sterkt signal at EU-kommisjonen nå vurderer et forbud mot en type plastprodukter, nemlig plastbæreposen. Hvis bæreposen forbyes, hva blir da det neste?: Andre folieprodukter som landbruksplast, PS-drikkebegre, PET-flasker, EPS-kasser eller PVC-produkter?

Industrien på hugget

EPS-industrien i Spania, ANAPE, har tatt initiativ til mer materialgjenvinning av EPS. Over 30 land har skrevet under på en internasjonal avtale (men ikke Norge). Avtalen innebærer en forpliktelse om å utvikle bedre retursystemer, promotere økt bruk av gjenvunnet EPS og ikke minst bedre dialogen i hele verdikjeden. Direktør Raquel López de Bandas viste også hvordan man satser både mht økt innsamling og alternative former for gjenvinning i Spania. Der har de i hvert fall begynt!

Phillippe Thiriaux fra Total Petrochemie orienterte om deres satsing mht økt materialgjenvinning av PS og kampanje «rPS - give me a second life». Han beskrev flere initiativer knyttet til lukkede PS-kretsløp for kjøleskap, TV-apparater og ikke minst drikkebegre. På spørsmål knyttet til bromerte flammehemmere

Gör sönderdelning enklare - 10 mm i ett steg!

FRANSSONS
Recycling machines

Franssons Recycling Machines
Timmervägen 8
Sundsvall, SVERIGE
Tel+46 (0) 60 56 78 60
www.franssons.com

IdentiPlast är årets höjdpunkt för den som vill veta vad som är på gång kring återvinning av plast, både politiskt och tekniskt.

Lena Lundberg, Plast- & Kemiföretagen

i fjernsynsapparater svarte han at plast tilsatt flammehemmere kan sorteres ut gjennom vektforskjellen. Tilsvarende gjenvinningsinitiativ er på gang blant de store folie-

produsentene i Europa. Sammen har de etablert APE, Agriculture-Plastic Europe. Målet er å forplikte seg til å gi landbruksplasten i Europa et nytt liv. Ifølge Bernard Le Moine ønsker produsentene å etablere retursystemer i alle land, dvs. bidra til at systemer, slik som man finner i Norge og Frankrike, også kommer i gang der det per dags dato ikke finnes slike nasjonale returordninger.

Trioplast og de andre har for øvrig satt seg et gjenvinningsmål på 70 prosent innen ti år fra nå. Borealis ved Sylvian Lhôte (som mange hilste på under Polymerdagene for to år siden!) slo et slag for mer gjenvinning av PP samt på hvordan PP i fremtiden skal kunne matche den høye gjenvinningsgraden til PEHD.

Innlegget ble fulgt opp av Paul Davidson fra britiske WRAP. Han redegjorde for hvordan PP-emballasje kan gjenvinnes til nye produkter for kontakt mot næringsmidler. Det har nemlig vært en

fra husholdningene. Michael Scriba i MTM Plastics orienterte om det store potensialet for materialgjenvinning av blandet plast. Alberto Caldeiro fra Cicloplast redegjorde for satsingen på «wood plastics» gjennom det europeiske prosjektet PROWASTE. I sum: mange gode initiativer i Europa! Gjenvinningen omfatter nå også langt mer enn bare emballasje. Om de nevnte delmålene betyr at man når ambisjonen om 100 prosent gjenvinning i 2020 er usikkert – men her går det i det minste riktig vei. Flaskehalsen kan kanskje bli energigjenvinning i Syd-Europa, men her viste

▲ **Avfall er vanskelig!** Helmut Maurer fra EU-kommisjonen hadde liten tro på at EU-landene hadde evne til å implementere direktiver, langt mindre iverksette dem!

◀ **Wilfried Hansel**, lederen for PlasticsEurope, fortalte på Identiplast at verdier for over 60 milliarder kroner hvert år skusles bort i Europa ved at tonnevis med brukt plast sendes på alt for billige deponier.

de store cementfabrikkene både evne og vilje til å energiutnytte stadig mer plast som brensel.

USA begynner å røre på seg

Faktisk går det fremover med gjenvinningen i USA også. Craig Cookson fra American Chemistry Council berettet om at returordningene i en rekke delstater nå utvides fra plastflasker til å gjelde også annen plastemballasje fra husholdningene. Likevel, med deponikostnader ned i ca. 60 kr/tonn er det ikke overraskende at hele 80 prosent av plastavfallet havner på dynga i USA. Landet mangler også en nasjonal policy og lovgivning. Japanerne ligger betydelige lenger fremme både mht. teknologi og gjenvinning av plast. Årets katastrofer i Japan har imidlertid generert helt andre typer avfall; nemlig utrolige mengder avfall fra tsunamien og jordskjelvet. Japanerne greier å rydde opp i dette også!

Årlig konferanse

I år deltok 180 personer fra 15 land. Norden var også godt representert blant andre med plastindustriforbundene i både Sverige og Danmark, Borealis i Finland, samt Grønt Punkt i Norge og Finland.

Avfall Sverige var dessuten representert i den store paneldebatten ved Weine Wiqvist.

En større delegasjon deltok også fra Polen, landet som neste år skal arrangere Identiplast. Det ser virkelig ut som om PlasticsEurope lykkes med å flytte konferansen rundt i Europa, samt gjøre dette til en årlig begivenhet. Vel møtt i Warszawa i oktober 2012!

Interessant problemstilling den at all plast skal bort fra deponi innen 2020.

Per Gjester, Grønt Punkt Norge

større utfordring enn for PEHD (melkeflasker) og PET. PVC-industrien i Europa har kommet vel i havn med sine mål nedfelt i Vinyl 2010. Gjennom felles innsats ble det materialgjenvunnet 260 000 tonn PVC i 2010, målet var 200.000 tonn. Helmuth Leitner i den europeiske sammenslutningen for PVC-produsenter, ECVM, fortalte om fortsatt og styrket samarbeid. Som tidligere meddelt i Plastforum er det satt nye ambisiøse mål, blant annet skal hele 800 000 tonn PVC årlig materialgjenvinnes i 2020. Markedet skal stimuleres gjennom økt bruk av gjenvunnet materiale fremfor å gi økonomisk støtte til innsamlingen.

I tillegg til at de ulike polymerer og delbransjer har satt seg ambisjoner for sine egne materialgrupper, var også temaet «mixedplastics» et tema i Madrid. Sorteringsteknologien utvikler seg raskt og utstyrsleverandører viste frem nye løsninger for sortering. Tyske Interseroh presenterte sine totalløsninger for å lage høyverdige produkter basert på innsamling av blandet plast